

Гонка—Вихрогонка.

Единъ дѣдо ималъ три сина, двамата били умни и разумни, а третиятъ билъ простакъ. Цѣлъ день лежи по сѣнкитѣ и нищо не работи. Затова го наричали Щурчо.

Посѣялъ дѣдо пшеница. Тя пораснала гжста, равна, но научило се нѣщо нощемъ да я пасе. Старецътъ казалъ :

— Дѣца мои, пазете всѣка нощъ пшеничката по редъ и хванете крадеца, що пуца стоката си да пасе.

Първата нощъ отишелъ да варди най-голѣмиятъ отъ братята, но му се доспало, та легналъ и спалъ до сутринята. Като се върналъ въ кжци, той казалъ :

— Цѣла нощъ не спяхъ и крадецъ не видѣхъ

На втората нощъ отишелъ срѣдниятъ отъ братята, но и той като първия заспалъ и спалъ цѣла нощъ като закланъ.

Дошелъ редъ на Щурчо. Взелъ той единъ оглавникъ и отишелъ да варди. Скрилъ се въ хресталака, ококорилъ очи, седи и чака.

Посрѣдъ нощъ дошелъ единъ шаренъ конь, едното влакно сребърно, другото златно, едно сребърно, друго златно. Като тича, земята трепе-

